

wetenschapsvoorlichting : verslag van twee colloquia

an vermeren

De snelle ontwikkeling van wetenschap en techniek, en de impact hiervan op het dagelijks leven maken een degelijke wetenschapsvoorlichting noodzakelijk. Het publiek heeft het recht duidelijk geïnformeerd te worden over de vorderingen van dit belangrijk aspect van onze samenleving.

Na de U.S.A. en Nederland wordt ook Vlaanderen wakker. Verscheidene wetenschapslui, journalisten en voorlichters zijn zich bewust van deze, steeds scherper wordende, problematiek.

Te Brussel en later te Leuven werden twee colloquia georganiseerd om de verschillende aspecten door te lichten. Beide zittingen werden voorgezeten door Prof. Dr. G. Fauconnier (Dep. Communicatiewetenschap, K.U.Leuven).

De aanwezigen waren: journalisten, voorlichters uit wetenschap en industrie, hoogleraren en studenten.

Het eerste colloquium vond plaats aan de V.U.B. op 22 november 1978, onder auspiciën van het ministerie van Wetenschapsbeleid en kreeg de medewerking van de BRT. De inrichters waren: Covonu (College van Voorlichtingsambtenaren bij het nederlands-talig Universitair Onderwijs) en de Vereniging van Belgische Wetenschapsjournalisten.

De bedoeling was vooral de betrokken partijen warm te maken voor deze problematiek en een algemeen bewustwordingsproces op gang te brengen. Het thema: «Wetenschapsvoorlichting: noden en mogelijkheden» werd ruim opgevat. De sprekers kregen dus de kans vele aspecten te belichten. De volgende thema's kwamen aan

bod: de Europese publieke opinie over wetenschap (de heer L. Vilecourt-E.E.G.), de taak van de wetenschapsjournalist (Casper Schuuring, voorzitter Nederlandse Vereniging voor Wetenschapsjournalisten) en de voordelen en risico's van wetenschappelijke informatie (Prof. J. Delgado, Spanje).

In zijn slottoespraak lichtte de toenmalige minister van Wetenschapsbeleid, de heer M. Van de Kerckhove, het Nederlandse voorbeeld toe: een Dienst Wetenschapsvoorlichting, onder auspiciën van de Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen, organisatie van cursussen Wetenschapsjournalistiek, e.d.

Zoals reeds vermeld, bleef het niet bij dit ene colloquium. Op 14 maart 1979 werd te Leuven een tweede georganiseerd door de werkgroep Wetenschapskritiek (Faculteit Toegepaste Wetenschappen).

De Dienst Pers en Voorlichting van de K.U.Leuven, het Belgisch Centrum voor P.R. en Covonu steunden het initiatief.

Titel: «Op weg naar een betere samenwerking tussen universiteit en wetenschapsjournalistiek».

De sprekers waren ditmaal: Prof. Dr. Ir. P. De Meester (dekaan van de afdeling Toegepaste Wetenschappen K.U. Leuven), Piet de Valkeneer (wetenschapsjournalist bij de BRT) en J.P. Grootaers (hoofd van de Dienst Pers en Voorlichting K.U.Leuven). Een wetenschapper, een wetenschapsjournalist en een voorlichter bekeken dus elk de specifieke problemen vanuit hun eigen gezichtshoek

Het Leuvense colloquium leidde uiteindelijk tot volgende voorstellen:

- het invoeren van een vrije cursus wetenschapsvoorlichting aan de universiteit (met medewerking van VLIR - Vlaamse Interuniversitaire Raad)
- uitbouwen van de positie van de voorlichtingsambtenaar aan de universiteiten
- invoeren van richtinggevende spelregels
- en natuurlijk: verder werken aan het scheppen van een vertrouwensrelatie

Dit is slechts een zeer pril begin.

Voelt Vlaanderen de noodzaak aan van wetenschapsvoorlichting?

Gaat de doorsnee-burger zijn recht op informatie opeisen?

Wie moet de barrières doorbreken: de wetenschapper, de voorlichter, de journalist, het publiek?

Hoe gaat men concreet werken aan een bewustwordingsproces bij de massa, aan het opbrengen van wederzijds respect tussen journalisten en wetenschappers?

Wanneer we onze situatie vergelijken met deze in de V.S.A. of in Nederland, moeten we wellicht niet al te nederig onze ogen sluiten, en een eigen nieuwe weg durven opgaan.

Het idee om via de VLIR om een vrije cursus wetenschapsvoorlichting in te richten verdient o.i. de volle aandacht.

Na deze colloquia is het in elk geval duidelijk geworden dat al de bij de wetenschapsvoorlichting betrokken partijen een gecoördineerd beleid wensen, en deze wens openbaar willen maken. Of de overheid (wetenschapsbeleid) hierop wenst in te pikken, is een andere vraag.

Wait and see!